

CHAIRÉ PŘÍBRAM 2009 Zpěvy sladké Francie v překladu Hanuše Jelínka

Chairé Příbram, umělecký vedoucí **Josef Krček**, sólo zpěv **Eva Káčerková**, **Dominika Polecká**, **Vladimír Matějka**, **Karel Brynda**, **Josef Krček**, **Vladimír Matějka**, **Alfréd Strejček**, recitace **Hana Maciuchová**, **Alfréd Strejček**.

Nahráno ve Waldorfské škole v Příbrami v červnu 2009, hudební režie **Jaroslav Krček**, zvuková režie **Radek Horák**.

Celkový čas 54:16

✍ Jaroslav Someš

Opravdu krásně a důstojně uctilo město Příbram památku svého slavného rodáka, básníka, překladatele a publicisty **Hanuše Jelínka** (1878–1944). Příbramský soubor **Chairé**, který se pod vedením **Josefa Krčka** věnuje muzicírování na historické nástroje a zpěvu odpovídajícího repertoáru, pořídil nahrávku výběru z nejslavnější Jelínkovy literární práce – z překladů starofrancouzské lidové poezie, jež vyšly poprvé v roce 1925 pod názvem *Zpěvy sladké Francie*.

Lze plně souhlasit s názorem v bookletu CD, že Jelínek by trvale vstoupil do povědomí českých čtenářů, i kdyby vytvořil právě jen toto dílo. Už od prvního vydání jeho obliba neutuchá a např. v padesátých letech prožívaly *Zpěvy* přímo boom. Zněly při kytáře u táboráků, **Mistr Eduard Kohout** je zpíval a recitoval na svých sólových večerech, půvabnou inscenací *Zpěvů* zahájila svou činnost loutková scéna pražské **DAMU**, a píseň o cestáři dostala dokonce zdomácnělou podobu, kde místo silnice do Damville figurovaly šumavské Prášily. Starofrancouzská lidová poezie v přebásnění **Hanuše Jelínka** své kouzlo neztrácí ani dnes a je dobře, že ji soubor **Chairé** svým CD připomíná.

Pochvalu zaslouží nejen záměr, ale především výsledek. Za šťastný lze označit už nápad prostřídání zpívaných písní s recitovanými. (Snad jen forma podání, zvolená pro dvě poslední čísla, mohla být prohozena, píseň *Na svatého Jana* je recitována, ač má pěknou melodii, v *Králi Looysovi* se střídá mluvené slovo se zpěvem, ač epičnosti balady by spíš slušela jenom recitace.) Velmi šťastná byla také volba špičkových recitáto-

rů, **Hany Maciuchové** a **Alfréda Strejčka**. Oběma se podařilo najít výraz odpovídající espritu a lehkosti veršů, vyhnout se jakémukoli afektu a zachovat přesnou hranici mezi recitací a hereckým podáním.

Maciuchová dokáže zachovat jemnou míru i u tak zrádného textu, jako je *Bojácná*, Strejček při veškeré šťavnatosti přednesu (např. v *Bubeníkovi* nebo *Králi Dagobertovi*) nikdy nesklouzne do přehnaného halasení, ve *Třech princeznách* příkladně ukazuje, jak se má pracovat s refrémem, a v *Plavovlásce* si dokonce se zjevou chutí refrén i zazpívá.

Jednotlivé písně jsou vždy uvedeny první slokou v krásně znějícím francouzském originále a pak následuje celá píseň česky. U mnoha z nich oceníme nápaditou instrumentaci **Josefa Krčka** (např. *Tři tamboři*, *Dřeváčky*, *Byla jednou loďka malá*). Pokud jde o sólové zpěváky, **Eva Káčerková**, **Josef Krček** a **Vladimír Matějka** jdou více po příběhu, při zachování veškeré zpěvnosti více sdělují děj, **Dominika Polecká** a **Karel Brynda** kladou spíše důraz na půvab melodii. Ale i tyto drobné rozdíly v podání jsou ku prospěchu věci – zpestřují celou nahrávku. Navíc všechny sólové hlasy zní přirozeně, nevyumělkovaně. A radost, jež z jejich zpěvu číší, je tak nakažlivá, že si posluchač málem zpívá s nimi. Řekněte, u které nahrávky se vám to stane!

Celkový příjemný dojem, kterým CD působí, doplňuje sice útlý, ale vkusně vypravený booklet, využívající iluminaci ze středověkého Codexu Manesse. V textu je pouze drobná chybička – ano, píseň o krátké slámce má i parodickou verzi, Jelínek však přeložil obě a na nahrávce není ta původní, nýbrž až ta druhá.